

[Grønning.]

ninger uden at være i Besiddelse af meget stor Driftskapital.“

Ja, det gad Ministeren nok spørge om, og det tror jeg, der er adskillige, som nok gad spørge om, om Landbruget er i Stand dertil. Thi Forholdet er jo dette, at de Priser, der er opnaaelige paa Hjemmemarkedet nu, ligger mere end en Trediedel under de tilsvarende Priser i Fjor — for visse Sorters Vedkommende nærmer de sig endog Halvdelen — og er Udtryk netop for den Prissvingning, hvorom den højt-ærede Minister siger, at ingen Landmand, som ikke er i Besiddelse af en mægtig Kapital, kan arbejde under dem. Og da Landbruget jo i al Almindelighed ikke er i Besiddelse af meget store Kapitaler — det har denne Regerings Politik jo i høj Grad sørget for; jeg minder om, at Gældsprocenten i Landbruget fra 1927 til 1937 er steget med 36, og naar Gældsprocenten er gaaet den Vej, kan man ikke formode, at der ligger store Kapitaler gemt ude i Landbruget —, saa er dette jo i Virkeligheden Udtryk for, at Ministeren erkender, at den Kornpolitik, der her skal føres igennem, er fuldkommen uholdbar. Nøjagtigt det samme, som jeg hævder, men for mit Vedkommende med den Begrundelse, at saa er det nødvendigt at foretage Ændringer, medens Ministeren bare kører Forslaget igennem med de Ændringer, som han nu har fundet for godt at foreslaa, men som vi alle ved vil være i høj Grad problematiske for Byggens og Havrens Vedkommende.

Det er vor Opfattelse, den konservative Opfattelse, at et Erhverv som Landbruget, hvis Indkomster næsten paa ethvert Omraade er løsnat fra Landets almindelige Prisniveau, som det ikke naar op til, ikke vedvarende kan fortsætte paa den Maade. Derfor maa denne Forbindelse tilvejebringes og tilvejebringes snarest. Dette sker bl. a. derved, at Kornet, som det grundlæggende Element i Produktion og Ernæring, bliver prisbestemt efter Dyrkningsomkostningerne og med det Tillæg, som en beskeden Fortjeneste udgør, hvilket vil sige, at det indgaar i Landets almindelige Prisniveau, og herfra tilvejebringer den nødvendige Forbindelse mellem dette og Landbruget som Erhverv. Kun herved kan vi sikre Stabilitet i Priser og Sundhed i Produktion, og det er den økonomiske Politik, som vi ønsker at fremme. Men denne Politik har ikke fundet Tilslutning hos de nuværende Magthavere.

Tilbage er der da blot at fastslaa, at der under de førte Forhandlinger ikke har

kunnet spores nogen som helst Tilbøjelighed hos Regeringspartierne til at vedstaa Meningen i den med Landbrugsorganisationerne indgaaede Overenskomst. Det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen syntes dog virkelig paa et Tidspunkt at have følt sig forpligtet af Overenskomstens Aand og Mening, men desværre blev det kun til Ord. Jeg beklager dette i høj Grad og frygter for, at Regeringspartiernes Holdning vil blive katastrofal for store Dele af Landbruget.

Men jeg beklager det ogsaa af andre Grunde. I et demokratisk styret Land bør man kunne stole paa, at en Minister vil vedstaa indgaaede Overenskomster og givne Tilsagn til Landets Rigsdag. Og et demokratisk Rigsdagsflertal bør aldrig føle sig saa overmægtigt, at det kan lade haant om Ret og Billighed og tilsidesætte ethvert Hensyn til den Ligeret Landets Borgere imellem, som er Demokratiets fundamentale Forudsætning.

N. P. Andreasen: Lovforslaget om en fast Indmalingsprocent i Melet af dansk Brødkorn kan vi anbefale til Vedtagelse her i Tinget. De Ændringer, som er foreslaaet af Ministeren, og som er tiltraadt af Udvalget, vil jeg anbefale, saadan som hele Udvalget har anbefalet det.

Naar Flertallet skriver i Betænkningen, at vi kan gaa med til at hæve og sænke de forskellige Procenter paa de forskellige Tidspunkter, er det alt under Hensyn til, hvordan Brødkornet kommer frem paa det hjemlige Marked, særlig Rugen, og under Hensyn til, hvordan hele Prisforholdet kommer til at ligge for Hvede og Rug. Naar man har været uenig om dette Forhold, saadan som det konservative Mindretal har udtrykt det i sin Betænkning, er det jo, fordi man fra den Side ønsker ikke alene en Indmalingsprocent, som bevirker, at Kornlovens Priser, saadan som vi kender dem, overholdes, men ogsaa ønsker en Indblanding saa høj, at selv om Priserne gik langt ud over de i Kornloven fastsatte Priser, skulde de dog anerkendes. Et saadant Forhold kan vi ikke give vor Tilslutning, fordi vi tror, at saadan som Afgørelsen nu engang er truffet med Hensyn til Kornlov og Svineregulering, er de virkelige Forhold i saa Henseende taget i Betragtning.

Naar man taler om, som de ærede Ordførere gjorde, at det er en meget daarlig Pris og en Pris, som ikke naar Produktionsprisen, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at der er meget stor Forskel inden for Landbruget i Bedømmelsen af, hvad der er